

دانش آموزان عزیسز! از دورهٔ قبل، دفتر تازهای را گشوده ایم تاشما را با برخی از بزرگ ترین ریاضی دانان ایران و جهان آشنا کنیم. این معرفی بهانه ای خواهد بود که شما در هر شماره تعدادی از این چهرهها را به اختصار بشناسید. از آنجا که پارهای از ایسن ریاضی دانان به مباحثی فراتر از ریاضیات دبیر سستانی پرداخته اند که درک آنها برای شما مشکل است، ما می کوشیم جنیه های ساده تر زندگی آنان را برای شما بازگو کنیم.

احمد حافظ پور

کوشیار گیلانی (۴۴۰-۳۳۰ هـ.ق)

نام کامل او کیا ابوالحسن بن لبّان باشهری گیلانی بود. در زمان ابوریحان بیرونی و کرجی زندگی می کرد و با ابوریحان دوست بود. کرجی در دستگاه وشمگیر و پسرش قابوس وسمگیر و پسرش قابوس داشت. او در تاریخ ریاضیات در دورهٔ طلایی تمدن ایران و اسلام مقام برجستهای دارد و آثار مهمی از خود به یادگار گذاشت. سعدی در «بوستان» از او به نام «دانای گردنفراز» یاد کرده است. کوشیار همهٔ آثار خود را به زبان عربی نوشته که بعضی از آنها به فارسی ترجمه شده است؛ مثل «اصول حساب هندی»، «خلاصه احکام نجوم»، «کتاب اسطرلاب»، و «رساله در بعد و جرم».

کوهی، ابوسهل (فوت ۴۰۵ هـ)

نام وی ابوسهل بیژنبن ستم کوهی است و از اهالی کوهستان آمل بود. در عصر آلبویه و غزنویان میزیست. کوهی فقط ریاضیدان نبود، بلکه ستاره شناس و مخترع نیز بود. دانشمندان بزرگی مثل ابوریحان بیرونی و حکیم خیام نیشابوری از او یاد کردهاند. ابوسهل روی مسائل ریاضی بازمانده از دانشمندانی مثل ارشمیدس و آپولونیوس، ریاضیدانهای یونانی، تحقیق می کرد. در هندسه عالمی بر حسته بود. کار مهم ابوسهل کوهی تأسیس رصدخانهای در بغداد، به دستور شرفالدوله، از شاهان آلبویه بود. از وی بیش از ۱۰ کتاب در ریاضیات باقی مانده است؛ مثل «رساله در پرگار تام»، «مسائل هندسه»، «صنعت اسطرلاب»، «استخراج جهت قبله»، و «تقسیم کره به قسمتهای مساوی». اختراع مهم ابوسهل «پرگار تام» بود که با آن مقاطع مخروطی – دایره، بیضی، سهمی، هذلولی و خط راست - رسم می شد.

گلدباخ متولد شهر «کونیکســبرگ» در پروس (آلمان قدیم) بود. این شهر اکنون در روسیه واقع است. گلدباخ در دانشگاه زادگاهش تحصیل کرد و سپس به سفرهایی در اروپا دست زد و چند کشور را دید. او در این سفرها با ریاضی دانهای بزرگی مثل لایبنیتس، اویلر و برنولی ملاقات کرد و چون بازگشت، در دانشگاه علوم «سـن پترزبورگ» به کار مشغول شـد. گلدباخ به زبانهای آلمانی، لاتین، فرانسوی، ایتالیایی و روسی مسلط بود و از هر زبان برای یک نوع از نوشتههایش استفاده می کرد. از او مسئلهای باقی مانده است به نام «حدس گلدباخ». آن حدس این است کـه: «هر عدد زوج را می تـوان به صورت مجموع دو عدد اول نوشـت»؛ برای مثال: $(\lambda + \pi + \Lambda)$ $(\pi + \Lambda)$ $(\pi + \pi)$ $(\pi + \pi)$ رایانهها هنوز نتوانسیتهاند عددی پیدا کنند که خلاف حدس گلدباخ باشد، ولی کسی نتوانسته است این حدس <mark>را به صورت</mark> ریاضی اثبات کند.

لایبنیتس، گوتفرید (۱۷۱۶-۱۶۴۶)

لایبنیتس، ریاضی دان آلمانی، یکی از اعجوبه های جهان علم در قرن هفدهم بود و با **نیوتن** در یک زمان میزیستند. یکی از ابداعات بزرگ لایب نیتس بنیان گذاری «دستگاه عددنویسی دودویی» است. دستگاه عددنویسی معمول که در همه جای جهان رایج است، «دستگاه دهدهی یا اعشاری» است که با رقمهای صفر تا ۹ نوشته می شود. ولی عددهای دودویی فقط با دو رقم صفر و یک نوشته میشوند. مثلاً عدد ۱(۱۰۱۰۱) اگر به دستگاه اعشاری برود، برابر با عدد ۵۳ می شود. کار مهم دیگر لایبنیتس محاسبات دیفرانسیل و انتگرال (حسابان) بود که امروز در همهٔ علوم، بهویژه علوم فنی و ریاضی، کاربرد دارد. لایبنیتس تنها در ریاضی دانشـمندی برجسته نبود، بلکه در فلسفه، منطق، فیزیک، زمینشناسی، زیستشناسی، روانشناسی، زبانشناسی، اقتصاد، موسیقی، شعر و چند علم دیگر یا تخصص داشت و یا از آنها مطلع بود. امروز نیوتن و لایبنیتس را بهطور مشترک بنیان گذار حسابان می دانند.

> مساحت زیر این منحنی را می توان با حساب انتگرال به دست آورد و این كار دستاورد لايبنيتس است.

لاگرانژ را یکی از بزرگترین ریاضی دانان سراسر تاریخ دانسته اند. او در شهر «تورین» ایتالیا متولد شد و ۱۰ خواهر و برادر داشت. پدرش فرانسوی تبار و مردی ثروتمند بود. لاگرانژ نوجوان بود که مقالهای از **ادموند هالی،** ریاضی دان و اخترشــناس انگلیســی، خواند. در آن مقاله هالی گفته بود که جبر بیش از هندسه، به كار تجزيه و تحليل مسائل رياضي مي آيد. همين جمله لا گرانژ را برانگیخت که به مطالعهٔ ریاضیات روی آورد. او چنان در این کار پیش رفت که در ۹ اسالگی استاد ریاضیات دانش سرای نظامی سلطنتی در زاد گاهش تورین شد. لاگرانژ بعد به آلمان رفت و به راهنمایی ریاضی دان مشهور، **اویلر**، دکترا گرفت و هنگامی که اویلر درگذشت، در فرهنگستان علوم آلمان جانشین او شد. در سالهای آخر عمرش نیز، هنگامی که **ناپلئون** در فرانسه به قدرت رسید، لاگرانژ به فرانسه رفت و نمایندهٔ مجلس سنا شد. سرانجام در پاریس در گذشت و در «پارتنون» که محل دفن بزرگان فرانسه است، به خاک سپرده شد.

